

De onder-artikel I van artikel I van het wets-ontwerp, luidende: "Traktament en tafelgeld van den Minister f 12,000" werden twee amendementen voorgedragen, één door den heer Schimmelpenninck van der Oije, strekkende om dit artikel aldus te lezen: "Traktament van den Minister f 12,000".

De amendementen van den heer Schimmelpenninck werden verworpen met 18 tegen 14 stemmen, en dat van den heer van Nispen van Sevenaer aangenomen met 39 tegen 18 stemmen.

De overige artikelen van dat Hoofdstuk werden achtervolgens goedgekeurd, en eindelijk het geheele Hoofdstuk met 57 stemmen tegen één die van den heer Storm aangenomen.

Bij de algemeene beraadslagingen over het IVde Hoofdstuk (Departement van Justitie) voerde het woord de heer van Eek, die gewaagde van de wenschelijkheid eener niet te late indiening van de wets-ontwerpen op de organisatie en tot herziening van het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht, alsmede van de trapsgewijze afschaffing van wettelijke rechtspraak. Daarna vestigden de heeren Wintgens en Godefr. Godefr. op de behoefte aan eene nauwkeurige en goed ingerichte gerechtsorganisatie, met name met betrekking tot de burgerlijke rechtspraak en op de noodzakelijkheid der intrekking van zoodanige wettelijke bepalingen en verordeningen, die tot onuitvoerbare gerechtelijke beslissingen hebben aanleiding gegeven, hetgeen zij met onderscheidene voorbeelden aantoonde. Het tweede onderwerp ook behandeld werd door de heeren Dullert en van der Linden, wordende door dezen laatste nog opmerkelijk gemaakt op de moeijeligheden, voortvloeiende uit het gemis aan eene nieuwe wet op de consignatie en op de wenschelijkheid eener bespoedigde herziening van provisionele regelingen omtrent onderscheidene onderwerpen in afwachting van de vaststelling der wet op de rechterlijke organisatie. De heer van Heiden Reinstein eindelijk bracht in herinnering den inhoud der staats-reeds in 1856 medegedeeld, omtrent de plaatsen waar godsdienstoefeningen buiten kerkgebouwen toegelaten worden of niet, en zulks in verband met het gebeurde dienaangaande in enkele streken; bepaaldelijk te Ossendrecht. De Minister van Justitie heeft in eene uitvoerige rede de gemelde bedenkingen opgelost, en de onderscheiden verlangde wijzigingen gegeven.

De algemeene beraadslagingen zijn daarop gesloten verklaard. De 1ste afdeling werd vervolgens aangenomen en de discussie over de 2de afdeling aangevangen.

In de zitting der Tweede Kamer van II. Maandag was de beraadslaging over Hoofdstuk IV (Justitie) gevorderd tot onder-artikel 10 van artikel 1. Op dat onder-artikel uitgetrokken voor f 84,800.00 voor vaste lasten voor kleine onkosten van den Hoogen Raad de provinciale gerechtsbanken, arrondissementen-regtbanken, kantongeregten enz., worden twee wijzigingen voorgedragen: eene door den heer van Heiden Reinstein, strekkende om de laatste gegeven som met f 6000 te verhoogen, en de andere door den heer van der Linden, strekkende om de uitgaven door onbezoldigde ambtenaren bij het openbaar ministerie van de kantongeregten en de kantonrechtbanken te verhoogen met f 5000. Het einde der beraadslagingen in de moeijelijkheid waarin sommige registerbanken overtuigd door het gemis van de diensten der gerechtsbanken en waarin slechts door de aanstelling van anderen zou zijn te voorzien, teruggeslagen werd tot het cijfer der loopende begrooting de bedoelde verhoging in verband brengende met de kosten van de rijksveldwacht.

De eerste wijziging overweging werd de voorgestelde wijziging van den heer van Heiden Reinstein met 18 tegen 10 stemmen aangenomen, die van den heer Dullert met 36 tegen 22 stemmen verworpen, waarna het gewijzigde onder-artikel zonder hoofdlijke stemming werd goedgekeurd. De volgende artikelen van het Hoofdstuk werden vervolgens aangenomen en is openlijk gevorderd tot aan de 3de Afdeling (kosten van algemeene rechtspraak).

Daarna zijn de beraadslagingen over Hoofdstuk IV (Justitie) der staatsbegrooting voortgezet en is in deze zitting de 3de Afdeling (kosten van algemeene rechtspraak) afgehandeld. Op onder-artikel 20 dezer afdeling luidende: "Traktamenten der rijksveldwachters, daaronder begrepen de rijksveldwachters" is besloten om de jagt en visscherij met een bedrag van f 265,500.00 te verhoogen met f 950.00. Het amendement van den heer van Nispen van Sevenaer, strekkende om het opgegeven cijfer met f 11,450.00 te verhoogen, werd aldus aan de voorzitter van de rijksveldwacht te geven uitbreiding geen gevolg te geven. De wijziging, gedrukt aan de leden rondgedrukt, reeds bij de algemeene beschouwingen over deze afdeling door den voorzitter toegelicht werd.

Bij de behandeling van dit onder-artikel en het daarop voorgestelde amendement van den heer van Nispen van Sevenaer, van Dainse en van Hall, van welke de drie eerste het amendement ondersteunden, de

voorlaatste dit bestreed, en de laatste den Minister in bedenking gaf, om bij de waarschijnlijkheid der aanneming van de wijziging, den bedoelden post, met het cijfer, aangegeven door den heer van Nispen van Poldersveldt, te verminderen, aan welke uitnodiging de Minister meende geen gehoor te kunnen geven. De wijziging werd daarop met 46 tegen 42 stemmen aangenomen, en het aldus gewijzigde onder-artikel zonder hoofdlijke stemming goedgekeurd.

Aan de Vergadering is medegedeeld, dat naar aanleiding van een door de centrale afdeling genomen besluit de laatste zitting van den Donderdag eene openbare zitting zal houden, maar dat alsdan overeenkomstig het denkbeeld der Commissie van Rapporteurs voor Hoofdstuk X der Staatsbegrooting, opgenomen in haar Eindverslag op dat hoofdstuk, de door den Minister van Oorlog ingediende wijzigingen op zijne begrooting aan een nader onderzoek in de afdelingen zullen worden onderworpen, zullende alsdan tevens overwogen worden de wets-ontwerpen betreffende de afschaffing der slavernij in Oost-Indië, de begrooting van het burgerlijk pensioenfonds voor 1859, de onttegening van gronden ten behoeve van de gemeente van Garvenhage, en de verlening van tiendvrijdom ter bevordering van de landverbetering.

Bij de algemeene beraadslagingen over Hoofdstuk IV (Departement van Justitie) heeft de Heer van Heiden Reinstein in herinnering gebracht den inhoud der staats-reeds in 1856 medegedeeld, omtrent de plaatsen waar godsdienstoefeningen buiten kerkgebouwen toegelaten worden of niet, en zulks in verband met het gebeurde dienaangaande in enkele streken, bepaaldelijk te Ossendrecht.

Wat aangaat dit door den heer van Heiden Reinstein behandelde punt, opens de processie van Ossendrecht, geeft de Minister zijn leedwezen te kennen, dat dit onderwerp aanleiding heeft gegeven tot het opstellen van artikelen in sommige dagbladen die helaas er behagen in schijnen te scheppen den fakkel van tweedragt te zwaaien. (Zie leden bronno). Het doet hem leed omdat de zaak van te weinig beteekenenden aard is. Het is zoo, bij eene vorige interpellatie is onderzocht, waar het doen van processies geoorloofd is en waar niet. Nu was verleden jaar de vraag gerezen of de optocht van Ossendrecht was eene bedevaart of eene processie. Dat heeft eene onderzoek ingelocht in zinnen ambtenaar voor de R. K. Eeredienst, waaruit gebleken is dat de optocht van Ossendrecht naar Berendrecht eene vroeger geoorloofde processie was. Het heeft eene uitvoerige instructie plaats gehad. Onder de genoemde getuigen waren er zeer velen, die protesten hebben ingezonden, waarbij werd verklaard, dat sinds onheugelijke jaren zoodanige processie heeft plaats gehad. Nu heeft men aan den Minister de vraag gedaan of als die op September moest plaats hebben, dan dan niet met geweld moest worden uiteengebroken. De Minister antwoordde aan het beginsel, dat hem wie recht heeft, recht moet wedervaren, heeft gemeend zoodanig verhoor niet te moeten verlenen. Heeft de Grondwet eenmaal bepaald, dat waar processies vroeger mochten gehouden worden, daarmede mocht worden voortgegaan, dat recht moest worden gehandhaafd, en dat dit niet indirect tegengegaan mocht worden, hoezeer hij voor zich het betreurt, dat er openbare godsdienstoefeningen plaats hebben, en voor zich zelf verlangde, dat juist alle godsdienstoefeningen binnen besloten gebouwen konden worden gehouden. Zoo had de Minister niet het oog op de Grondwet eene vrijheid om de processie, die onder de categorie der geoorloofden behoort, uitte te doen jagen. De zaak heeft zich overigens bepaald tot een eenvoudigen optocht, een paar agenten van politie waren aanwezig, voor het mogelijke geval, dat eene aanleiding tot onrust kon gegeven worden. De Minister moet er ten slotte nog op wijzen, en dat is, dat hij het diep betreurt, dat zoo dikwijls door verschillende richtingen der Christelijke godsdienst oeffeningen worden ter sprake gebracht, waarbij zoo dikwijls eene onbegrijpelijkheid wordt gezien het hoofdgebod der Christelijke godsdienst, dat is de christelijke liefde (Bravo).

Het ontwerp van wet tot regeling der afschaffing van de slavernij in Oost-Indië bevat onder anderen de volgende bepalingen: De Gouverneur-Generaal bepaalt, des noods voor elk gewest in het bijzonder, het tijdstip der afschaffing van de slavernij. De afschaffing der perkhoofden op Banda wordt afzonderlijk geregeld. Voor 1 Januari 1860 worden de perkhoofden even als de eigenlijk gezegde slaven van den band der perkhoofden ontslagen. Aan de meesters der slaven, die volgens deze wet worden vrijverklaard, wordt op verzoek vergoeding verleend. De vrijverklaarden hebben dezelfde rechten en verplichtingen als de overige inlandsche bevolking. De uitgaven, uit deze wet voortvloeiende, komen ten laste der Indische begrooting. De kosten der vergoeding zijn geraamd op f 14 ton.

De Minister van Oorlog heeft aan de Tweede Kamer eene nota van wijzigingen doen toekomen op de staatsbegrooting van het IVde Hoofdstuk voor 1859. De mededeeling in het communiqué van den 15ten dezer heeft de regeling geluid, dat de afwijking van het niet betaalde ware, door de staatsbegrooting van 1859, de zamenstelling der onderscheiden wapens, zoodanig als in de begrooting voor 1859 waren opgenomen, maar dat dit te stellen, ten einde de overwegingen der aan te bieden wet op de legerorganisatie niet zouden worden te praesudicieren. In dat geval zal echter de stand van zaken, wat het leger betreft, dienen voort te duren op den voet zoo als het thans is, en de begrooting voor 1858 tot grondslag moeten strekken voor de uitgaven van het Departement van Oorlog in 1859 te doen, behoudens hetgeen voor het brood en de forrage gebleken is minder benoodigd te zijn dan men aanvankelijk had gedacht. Hier toe strekken de thans voorgedragen wijzigingen, waardoor het eindcijfer van het hoofdstuk wordt gebracht op f 41,400,000, zijnde f 120,000 minder dan voor 1858 is voorgeslaan, en f 100,000 minder dan de som welke aanvankelijk was aangevraagd.

